

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego”: Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za II półrocze 1925 roku 4 złote. — Numer pojedynczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń za szpaltowy wiersz 50 groszy

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego“.

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ: Rozporządzenia i okólniki. — Ruch służbowy w urzędach województwa kieleckiego w czasie od 1-go do 31-go marca 1926 r. — Wykaz zaraźliwych chorób zwierzęcych w województwie kieleckim za czas od dnia 1 do 28 marca 1926 r. Obwieszczenia. — Ogłoszenia. — Sprawozdanie T-wa Akc. Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa“ w Dąbrowie Górniczej.

ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.

Rw. 52/58/II. Kielce, dnia 3 marca 1926 r.

OKÓLNIK Nr 21.

Do wszystkich Panów Starostów i Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Przyległe rozporządzenie przesyłam do wiadomości, rozesłania Urzędowi Gminnym i organom Policji, oraz dopilnowania, aby poniższe rozporządzenie było ściśle wykonane.

Sprawa uregulowania nadzoru sanitarno-weterynaryjnego nad transportami zwierząt domowych przeznaczonych dla eksportu zagranicę została tylokrotnie i tak wszechstronnie wyjaśniona rozporządzeniami Ministerstwa Rolnictwa i zarządzeniami tut. Urzędu Wojewódzkiego, że nie wymaga ona dalszych wyjaśnień ze strony Województwa.

Podkreślam jedynie, że dziennik do zapisywania transportów zwierzęcych winien być prowadzony z całą dokładnością. Każdy transport powinien być zapisany do dziennika według liczby porządkowej i obowiązково zawierać wszystkie dane, zamieszczone w świadectwie zdrowia, wydanem według załączonego wzoru.

Świadectwa pochodzenia według wzoru przepisowego winny być bezwzględnie prawidłowe. Prolongata tych świadectw może być dopuszczona jedynie w wypadkach wyjątkowych, przewidzianych w przy-

ległym rozporządzeniu. Należy zwrócić baczność uwagę, że transporty drobiu przeznaczonego zagranicę winny być kryte również przepisami świadectwami pochodzenia.

Mając na uwadze, że utrwalenie eksportu transportu zwierząt domowych zagranicę, chociażby w dotychczasowych rozmiarach, wyłącznie zależy od sprawności akcji nadzoru policyjno-weterynaryjnego, ponownie polecam Panu Staroście traktować zagraniczny eksport zwierząt jako sprawę pierwszorzędnej znaczenia i dopilnować, aby przyległe rozporządzenie było ściśle wykonywane.

O wydanych rozporządzeniach zechce Pan zawiadomić Urząd Wojewódzki w terminie najkrótszym.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Wojewoda Kielecki.

Rw. 52/58/II. Kielce, dnia 3 marca 1926 r.

Przedmiot: Wywóz zwierząt zagranicę.

ROZPORZĄDZENIE.

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17 lutego r. b. Nr 538/W/I, zarządzam i wyjaśniam co następuje:

Nadzór weterynaryjny nad obrotem zwierzętami w b. zaborze rosyjskim jest uregulowany rozporządzeniami z dnia 14 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 248), z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 302), z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 714).

Przy wywozie zwierząt zagranicę obowiązują obok wyżej wymienionych przepisów umowy weterynaryjne (konwencje) zawarte z innemi państwami, porozumienia z temi państwami, jak również rozporządzenia dotyczące wwozu i przewozu zwierząt domowych, wydane przez państwa obce, z którymi ani nie została zawarta umowa, ani też nie doszło dotychczas do porozumienia.

Dotychczas została zawarta umowa weterynaryjna z Czechosłowacją i z Rumunją. Umowy te nie zostały jeszcze ratyfikowane, jednakże z rządem czechosłowackim doszło do porozumienia i określenia warunków, które muszą być przestrzegane przy wwozie i przewozie zwierząt domowych przez Czechosłowację.

Zgodnie z tem porozumieniem zwierzęta, przeznaczone do wwozu i przewozu przez Czechosłowację, winny być zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, wystawione przez miejscowe władze, oraz świadectwa zdrowia, wydawane przez urzędowego lekarza weteryn. i stwierdzające, że zwierzęta są indywidualnie zdrowe, oraz że w czasie wysyłania transportów w miejscu pochodzenia tychże, ani w promieniu 20 klm. w ciągu 40 dni poprzedzających wysyłkę transportu nie panowała pryszczycza ani żadna inna choroba zaraźliwa, przenosząca się na dany gatunek zwierząt.

Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są pojedyncze świadectwa pochodzenia dla każdej sztuki osobno, dla innych zwierząt mogą być wystawiane świadectwa zbiorowe. Świadectwa winny być w ten sposób sporządzane, aby na ich podstawie można było stwierdzić tożsamość krytych niemi zwierząt. Świadectwa ważne są na przeciąg 10 dni. Dzień wystawienia świadectwa nie będzie wliczany. O ile termin ten upłynie podczas transportu, świadectwo to należy przedłużyć na dalsze 10 dni; w tym celu zwierzęta mają być powtórnie zbadane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego lub innego, specjalnie upoważnionego w tym celu, a wynik tych badań winien być zaznaczony na świadectwie.

Z rządem czechosłowackim pozatem uzgodniono, że zbiorowe świadectwa pochodzenia dla trzody chlewnej, owiec, kóz i drobiu, przeznaczonych do wywozu, mają być wydawane jedynie tylko dla zwierząt, które mają być załadowane w jednym wagonie, o ile chodzi o zwierzęta tegoż rodzaju, z tego samego miejsca i tego samego właściciela.

Świadectwa zdrowotności mają być wystawiane na każdy załadowany wagon osobno. W świadectwach tych winny być oznaczone: ilość i rodzaj załadowanych zwierząt, dzień załadowania, nazwa stacji nadawczej, Nr wagonu, Nr dziennika lek. wet., wynik badania weterynaryjnego, ilość załączonych świadectw pochodzenia, co ma być stwierdzone podpisem i pieczęcią urzędowego lekarza weterynaryjnego.

Transporty, nieodpowiadające powyższym przepisom, jak również transporty, w których na stacji

wejściowej kraju importującego stwierdzono zarazę lub jej podejrzenie, mogą być cofnięte do kraju eksportującego. Jeżeli zaś skutek obrotu zwierzętami choroba, podlegająca obowiązkowi zgłoszenia, zostanie zawleczona do kraju importującego, lub jeżeli na obszarze kraju eksportującego panuje choroba taka w sposób groźny, stronie importującej przysługuje prawo ograniczenia, a nawet zupełnego zakazania przywozu i przewozu zwierząt, na które dana zaraza się przenosi.

Mimo kategorycznych zarządzeń Ministerstwa Rolnictwa z dnia 23/XI 1925 r. Nr 2922/W/I, z dnia 2/XII 1925 r. Nr 2978/W/I, z dnia 15/XII 1925 r. Nr 3166/W/I, z dnia 7/I 1926 r. Nr 52/W/I, z dnia 23/I 1926 r. Nr 255/W/I oraz z dnia 5/II 1926 r. Nr 293/W/I, zachodzą jeszcze wypadki zawlekania chorób zaraźliwych zwierzęcych zagranicę oraz wywozu zwierząt z zakazanych obszarów, co grozi, jak już wspomniano wyżej, zakazem przywozu zwierząt z Polski.

W celu umożliwienia przeprowadzania ścisłej kontroli i dochodzeń za źródłem zarazy, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państw. poleciło wydrukować nowo ustanowione formularze urzędowe dla świadectw weterynaryjnych. Odpowiednia ilość druków zostanie w najbliższym czasie przesłana powiatowym lekarzom weterynaryjnym.

W związku z powyższem zarządzam, co następuje:

1. Zaświadczenie zdrowia według załączonego wzoru należy wystawić tylko dla zwierząt przeznaczonych do wywozu zagranicę. Używanie tych formularzy dla zwierząt przeznaczonych dla obrotu krajowego jest wzbronione.

2. Wszystkie rubryki w świadectwie winny być jaknajdokładniej pismem wyraźnem wypełnione.

3. Liczba i rodzaj zwierząt winny być w każdym wypadku dokładnie wyszczególnione, a co do opisu zwierząt można powołać się na załączone świadectwa pochodzenia z podaniem ilości dołączonych świadectw, jak to wskazane dla przykładu w załączonym wzorze świadectwa.

4. Zwierzęta przeznaczone do wywozu zagranicę winny być przed załadowaniem zbadane przez państwowego lekarza wet. lub innego, przeze mnie upoważnionego do wykonywania tej czynności.

5. O ile chodzi o wywóz do Czechosłowacji, wystarcza wypełnienie formularza w języku polskim. Przy wywozie do Austrii i Niemiec należy wypełniać rubryki w języku niemieckim, a do innych krajów w języku francuskim. Nazwy chorób zakaźnych w niemieckich i francuskich tekstach należy podać w języku łacińskim według nazw, ustalonych w dwutygodniowych urzędowych wykazach chorób zakaźnych.

6. Klauzula o księgosuszu obowiązuje w każdym wypadku wywozu zwierząt zagranicę.

Przy transporcie owiec należy zaświadczyć, że na danym obszarze nie panuje oспа oweza, gruźlica, wścieklizna u psów i kotów. Pojedyncze wypadki wąglika, szalestnicy, zarazy bydła i dziczyzny i różnicy świń nie stanowią przeszkód do wystawiania świadectw zdrowotności.

Klauzulę o dokonaniu szczepień ochronnych przeciw różycowym wystarczy podać w języku polskim.

7. Świadectwa pochodzenia zwierząt, załadowanych w jednym wagonie, winny być zeszyte razem ze świadectwem zdrowotności, wystawionem dla tych zwierząt.

8. Przed załadowaniem państwowy lekarz weterynaryjny lub jego upoważniony zastępca winien przekonać się, czy podane do załadunku wagony kolejowe są odpowiednio oczyszczone i odkażone. Wagony nieoczyszczone należy nie mogą być przyjęte do załadowania zwierząt. O zakwestjonowaniu wagonów państwowy lekarz weterynaryjny winien spisać protokół na stacji kolejowej w celu spowodowania należytego oczyszczenia i odkażenia. O takich wypadkach należy niezwłocznie powiadomić władzę administracyjną II-ej instancji. Analogicznie należy postępować w razie stwierdzenia niedostatecznego oczyszczenia i odkażenia ramp i mostów do naładunku.

9. Na świadectwach pochodzenia dla zwierząt przeznaczonych do obrotu w kraju i pochodzących z obszarów zakazanych dla wywozu zagranicę należy w każdym wypadku umieszczać klauzulę, że wywóz zagranicę tych zwierząt jest zakazany.

10. Dla zwierząt, znajdujących się w obrocie handlowym, nowe świadectwa pochodzenia mogą być wystawiane w celu wywozu zagranicę tylko w tych wypadkach, gdy zwierzęta znajdowały się przynajmniej w przeciągu ostatnich 20 dni w punkcie zbiorczym.

11. Lekarze weterynaryjni, dokonyujący badania zwierząt przed załadowaniem, winni prowadzić dziennik, w którym każdy transport winien być zapisany według liczby porządkowej i zawierać wszystkie dane, umieszczone w wydanym świadectwie zdrowia.

Niniejsze zarządzenie, jak również wszystkie poprzednie zarządzenia dotyczą przede wszystkim wywozu zwierząt do Czechosłowacji i Austrii.

Państwa, z którymi warunki przewozu i przewozu nie zostały dotychczas ustalone, określają te warunki specjalnymi rozporządzeniami, lub wskazują je w poszczególnych pozwoleniach na wwóz lub przewóz. O ile warunki te są znane, Urząd Wojewódzki podaje je do wiadomości PP. Starostom, jak to miało

miejsce odnośnie do wwozu i przewozu zwierząt jednokopytowych do Prus i Bawarii, co zostało podane do wiadomości PP. Starostom.

Stosownie do warunków, podawanych zazwyczaj stronom interesowanym przez władze państw importujących do wiadomości przy wydawaniu pozwolenia na wwóz i przewóz, państwowi lekarze weterynaryjni na stacjach nadawczych winni w wydawanych świadectwach umieszczać wymagane klauzule, o ile to jest zgodne z faktycznym stanem rzeczy.

Zabezpieczenie krajów importujących od zawlekania z Polski zaraźliwych chorób zwierzęcych w pierwszym rzędzie uzależniane jest od ścisłości i sumienności lekarzy weterynaryjnych, wykonywujących nadzór na stacjach nadawczych.

Stosownie do wyjaśnienia Ministerstwa Rolnictwa powyższym reskryptem Nr 538/W/I, ostateczna kontrola weterynaryjna na polskiej wyjściowej stacji granicznej (superrewizja), w zasadzie celowa, przy obecnym jednak stanie zaraźliwych chorób zwierzęcych w Polsce, w szczególności zaś pruszczycy, nie może osiągnąć zamierzonego celu, a przeciwnie, mogłaby pociągnąć za sobą nieobliczalne skutki w razie stwierdzenia zarazy i konieczności zastosowania obowiązujących ustaw weterynaryjnych. Polska stacja wyjściowa w tych warunkach mogłaby się zamienić w stałe ognisko zarazy i spowodować zamknięcie tejże stacji dla wywozu.

Z powyższych względów, według wyżej wymienionego rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa, na polskiej stacji granicznej kontrola weterynaryjna ma przede wszystkim dotyczyć nie ponownego badania zwierząt z ich wyładowaniem, lecz należytego sprawdzenia świadectw pochodzenia i zdrowia, aby nie dopuszczać do wywozu zwierząt z zakazanych obszarów, lub nieopatrzonych w świadectwa pochodzenia i zdrowia, wymagane przez państwa importujące. Lekarze weterynaryjni na stacji wejściowej winni oprócz tego sprawdzać, czy w transportach wysyłanych zagranicę niema zwierząt padłych, lub jawnie chorych, i w tych wypadkach, po stwierdzeniu istoty choroby, postępować zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W końcu raz jeszcze proszę usilnie PP. Starostów, aby zechcieli osobiście dopilnować jaknajściślejszego przestrzegania wydanych zarządzeń, dotyczących wywozu zwierząt zagranicę, gdyż od sprawności tej akcji zależy utrzymanie na obecnym poziomie polskiego eksportu zagranicę i przyszły jego rozwój, ma zasadnicze znaczenie dla równowagi naszego bilansu handlowego.

Wojewoda: w z. Dr Kroebl.

RZECZPOSPOLITA POLSKA.

(Wzór formularza).

WYWÓZ ZWIERZĄT ZAGRANICĘ Z POLSKI.

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne.
Amtstieraerztliche Bescheinigung.
Attestation du médecin vétérinaire agréé.

Liczba dziennika
 Nr. des Tagebuches
 Numero du registre

124.

Nr. wagonu
 Wagonnummer
 No du wagon

710063.

Województwo
 Wojewodschaft
 Palatinat

Poznańskie.

Powiat
 Kreis
 District

Krotoszyn.

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza
 Name, Vorname und Wohnort des Besitzers
 Nom, prénom et domicile du propriétaire

Józef Dobek,
 Kobylin. pow. Krotoszyn.

6 krów
 6 Kühe
 6 vaches
 5 wołów
 5 Ochsen
 5 boeufs
 2 buhaje
 2 Bullen
 2 taureaux
 45 świń
 45 Schweine
 45 porcs

Na załączonych
 10 świadectwach
 pochodzenia.
 Auf den
 beigeschlossenen
 10 Ursprungs-
 zeugnissen.
 Voir les
 10 certificats
 ci-joint.

Wiedeń.
 Wien.
 Vienne.

Bydło rzeźne.
 Schlachtvieh.
 Bétait de boucherie.

(Druga strona formularza).

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym wyżej wymienione, w załączonych świadectwach pochodzenia opisane zwierzęta zbadałem przed załadowaniem i uznałem indywidualnie za zdrowe (niepodejrzane), oraz że w czasie wysłania tego transportu i w ciągu 40 dni poprzedzających wysyłkę, ani w miejscu pochodzenia zwierząt, ani w promieniu 20 klm. nie panowała pryszczycza ani żadna inna choroba zaraźliwa, przenosząca się na wyżej wymienione gatunki zwierząt.

Zarazem zaświadczam, że Rzeczpospolita Polska jest wolna od księgosuszu.

.....

Dass die oben angeführten, in den beigeschlossenen Ursprungszeugnissen näher beschriebenen Tiere von mir vor der Verladung einzeln untersucht und gesund (unverdächtig) befunden worden sind, und dass zur Zeit der Verladung sowie in den letzten 40 Tagen vor der Verladung in den Ursprungsorten und im Umkreise von 20 klm. die Maul und Klauenseuche oder eine andere an die genannten Tierarten übertragbare Viehzeuche nicht geherrscht hat, wird hiermit bescheinigt.

Ausserdem wird bescheinigt, dass die Republik Polen frei von Rinderpest ist.

.....

J'atteste par la présente, que j'ai examiné aujourd'hui les animaux susindiqués, décrits dans les certificats d'origine annexés avant leur embarquement et je les ai trouvés sains (non suspects), j'atteste aussi que pendant la durée de l'embarquement ainsi qu'au cours de 40 jours précédents il ne s'est produit aucun cas de fièvre aphteuse ni aucune autre contagion transmissible sur l'espèce d'animaux susnommés ni dans le lieu de leur origine ni dans un rayon de 20 klm.

J'atteste en même temps que sur tout le territoire de la République Polonaise il n'existe point de peste bovine.

Stacja nadawcza
Verladenstation
Station de départ

Kobylin, dnia 15 lutego 1926 roku.

(pieczęć)

Państwowy lekarz weterynaryjny
Der beamtete Tierarzt
Vétérinaire agréé

(podpis)

Wojewoda Kielecki.

BG. 1097/138/I. Kielce, dn. 20 lutego 1926 r.

Przedmiot: Odstępowanie talonów asygnacji.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

W myśl § 36 Przepisów rach. kas. z 1921 roku (Monitor Polski Nr 285 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 45 z 1921 roku) i § 86 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 45 z 1921 r.) talon asygnacji może przedstawić Kasie do wypłaty osoba, na imię której została sporządzona asygnacja, albo osoba posiadająca jej ogólne lub specjalne pełnomocnictwo, wreszcie osoba upoważniona do odbioru na odwrotnej stronie talonu.

Wyjątek stanowią talony asygnacji zbiorowych, gdyż talony te nie mogą być odstępowane, a więc osoby, na imię których talony te opiewają, nie mogą umieszczać na nich upoważnienia do odbioru innym osobom.

Wobec powstałych wątpliwości Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że upoważnienie do odbioru sumy asygnowanej, umieszczone na odwrotnej stronie talonu, tak pod względem prawnym jak i pod względem opłaty stemplowej należy traktować jako pełnomocnictwo ograniczone, uprawniające upoważnionego jedynie do podjęcia i pokwitowania sumy asygnowanej, bez prawa udzielenia dalszego upoważnienia innej osobie, a tem mniej prawa odstępowania (cesji) należności z asygnacji innej osobie.

Zarazem wyjaśnia się, że aczkolwiek przepisy rachunkowe i kasowe nie przewidują wyraźnie możliwości odstępowania (cesji) należności, płatnych na podstawie asygnacji, to jednak odstępowanie (cesja) jest zasadniczo z mocy postanowień prawa cywilnego dopuszczalne.

Akt odstąpienia (cesji), podlegający opłacie stemplowej w wysokości 10/0 od sumy cedowanej, może być sporządzony na talonie. Co do formy tego aktu zaznacza się, że przepisy prawa cywilnego nie wymagają formy specjalnej dla uskutecznienia aktu odstąpienia (cesji), z treści jednak tego aktu musi niedwuznacznie wynikać, iż osoba, na imię której opiewa talon asygnacji, odstępuje należność swą bez zastrzeżeń innej osobie; muszą być przeto użyte wyrażenia: „odstępuję, ustępuję, przelewam, ceduję“, a nie wyrażenia: „proszę wypłacić“ lub „upoważniam do podjęcia“ i t. p.

W wypadku, gdy podpis osoby, na imię której asygnacja została wystawiona, nie jest znany odnośnie Kasie Skarbowej, żądać należy urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu cedenta.

Wreszcie się zaznacza, że talony asygnacji zbiorowych, zgodnie z § 42 Przepisów rach. kas. i § 86 Instr. dla Kas Skarbowych, nie mogą być ani odstąpione (cedowane) na rzecz innej osoby, ani też — jak to wyżej wskazano — osoba, na imię której opiewa talon asygnacji zbiorowej, nie może upoważnić innej osoby do podjęcia sumy asygnowanej. Również sumy asygnowane na imię urzędników nie z tytułu należności im przypadających, lecz na potrzeby urzędu, nie mogą być przez nich cedowane.

Zasady powyżej omówione w odniesieniu do asygnacji i talonów mają analogiczne zastosowanie także do zleceń wypłaty z rachunków bieżących otwartych w myśl rozp. Ministerstwa Skarbu z dnia 14/VIII 1922 r. (Monitor Polski Nr 201 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21 z r. 1922).

Powyższe podaje się do wiadomości na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12/II 1926 r. Nr AB. 801.

Za Wojewodę: *Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.

Wydział Rolnictwa i Weterynarii.

Oddz. Wet.

L. Rw. 169/176/II. Kielce, dnia 10 marca 1926 r.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie ustanowienia norm dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze.

Art. I. Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr 59, poz. 237 z 1920 r.) niniejszem ustanawiam aż do odwołania za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe wskutek szczepień, zarządzonych przez te władze, następujące normy wymiaru odszkodowań:

1. Za konie, muły i osły.

	cenę do
a) za źrebięta do 1-go roku	80.— zł.
b) „ „ 2-ch lat	150.— „
c) „ konie od 2-ch do 3-ch lat	250.— „
d) „ za ogiery 3-letnie i starsze, nie-nadające się do hodowli	300.— „
e) za wałachy i klacze robocze 3-letnie i starsze, lżejszego typu	350.— „
f) za wałachy i klacze robocze 3-letnie i starsze, cięższego typu	400.— „
g) za muły	150.— „
h) „ osły	50.— „

2. Za bydło rogate.

a) za cielęta do pół roku	50.— zł.
b) „ jałownik do 2-ch lat	200.— „
c) „ woły i krowy nierasowe i nienadające się hodowli	350.— „
d) za buhaje nierasowe	450.— „

3. Za owce i kozy.

a) za owce i kozy	25.— zł.
b) „ jagnięta i kozłeta	10.— „

4. Za trzodę chlewną.

a) za 1 kilogram żywej wagi	1.20 zł.
---------------------------------------	----------

Art. II. Przy wymiarze odszkodowania za materjał zarodowy pełnej krwi wymienionych zwierząt domowych, zapisanych do ksiąg rodowodowych jednej z centralnych organizacyj hodowlanych, normy odszkodowań mogą być podwyższone o 25 0/0.

Art. III. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą od dnia 15-go marca 1926 r. i jednocześnie tracą moc obowiązującą ustanowione przeze mnie na obszarze województwa kieleckiego w dniu 8-ym stycznia 1925 r. za L. Rw. 163/1/II normy szacunkowe dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych i padłe po zarządzonych przez te władze szczepieniach.

Wojewoda: *Manteuffel.***RUCH SŁUŻBOWY****w urzędach województwa kieleckiego**

w czasie od 1-go do 31-go marca 1926 r.

Przeniesienia.

Przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych przeniesieni zostali:

Władysław Dunin-Borkowski, radca wojewódzki, ze Starostwa w Częstochowie do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

Wnęk Edward, urz. VI st. st., z Urzędu Wojew. w Kielcach, do Starostwa w Częstochowie.

WYKAZ

zaraźliwych chorób zwierzęcych,
panujących na terenie województwa kieleckiego,
za czas od dnia 1-go do 28-go lutego 1926 roku.

Nosacizna.

Pow. jędrzejowski: ff. Cierno, Wojda, Chelstów.
„ kielecki: ff. Masłów, Morawica.
„ miechowski: folw. Uniejów.
„ włoszczowski: w. Obiechów.

Zoły.

Pow. pińczowski: w. Bejsce.

Świerzb.

Pow. jędrzejowski: w. Deszno, os. Małogoszcz.
„ konecki: m. Końskie, ff. Fałków, Modliszewice,
os. Radoszyce, m. Szydłowiec.
„ miechowski: ww. Częstoszwice, Marszowice.
„ pińczowski: ff. Brzeście, Samostrzałów. ww. Grodzonowice, Michałów. Zagość, Zięblice.

Zaraza płucna bydła rogatego.

Pow. iłżecki: kol. Miechów.
„ kozienicki: folw. i w. Bronowice.
„ opatowski: folw. Jacentów.

Pryszczyca.

Pow. konecki: os. Radoszyce, w. Wincentów.
„ radomski: folw. Prędocinek.

Wąglik.

Pow. częstochowski: folw. Jaskrów.
„ opatowski: ff. Bidziny, Jagnin.
„ pińczowski: ww. Kujawki, Wola Chrobberska.
„ sandomierski: ww. Maśnik, Zrębin.
„ stopnicki: w. Szczerbaków.

Szelestnica.

Pow. pińczowski: w. Gorysławice.

Zakaźny nieżyt pochwy krów.

Pow. będziński: folw. Sulików.
„ włoszczowski: w. Roźnica.

Różyca świń.

Pow. jędrzejowski: folw. Brzegi, w. Klemencice.
„ miechowski: w. Tochołów.

Kataralna gorączka była rogatego.

Pow. pińczowski: folw. Chruszczyna Mała.

Wścieklizna.

Pow. częstochowski: m. Częstochowa w. Kamienica Polska.

„ iłżecki: kol. Mięszala.

„ jędrzejowski: m. Jędrzejów, ww. Ludwinów, Piolunka, Promyk.

„ kielecki: m. Kielce, folw. Wolica, w. Rejów.

„ konecki: os. Gowarczów, w. Milica.

„ miechowski: ww. Ostrów, Posądz, Przysieka, Ilina Wielka i Mała.

„ olkuski: w. Klucze.

„ opatowski: ww. Gołoszyce Niższe, Magnuszów, Maksymów, Stobiec, Stryczowice, Strzyżowice, Sudół, Tużników, k. Broniszowice, Radwanówek, Marjanów.

„ radomski: m. Radom, w. Gzowice.

„ sandomierski: os. Koprzywnica.

„ stopnicki: w. Jasień.

„ włoszczowski: w. Sułków.

Zaraza trzody chlewnej.

Pow. olkuski: folw. Sieciechowiec.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki. (Sm. 3234/14/II) Kielce, dnia 24-go lutego 1926 roku. — W sprawie targów w Modrzejowie ad Sosnowiec.

Reskryptem z 31/VII 1924 r. L. Sm. 2364/9/II udzieliłem Magistratowi m. Sosnowca zezwolenie na odbywanie się **targów w Modrzejowie** w dni czwartkowe co tygodnia z zastrzeżeniem jednak, że przedmiotem targów mogą być tylko artykuły pierwszej potrzeby z wyłączeniem inwentarza żywego.

W związku zaś ze sprawozdaniem Magistratu z dnia 2/VII 1925 r. L. A. 11816 i w uzgodnieniu życzeń i potrzeb ludności Modrzejowa, zezwalam dodatkowo na zasadzie art. 14, 31 i 32 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów (Dz. U. Nr 90 z r. 1919) oraz okólnika (78) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 3/III 1920 S. P. 241/2 (Dz. Urz. z 25 — 1920 r. Nr 8) na uruchomienie i prowadzenie targów zwierzęcych (inwentarzem żywym) co tygodnia w dni czwartkowe.

W razie święta przypadającego we czwartek, targ może być przełożony na piątek.

Zaznaczam, że wspomniane targi zwierzęce odbywać się mogą wyłącznie na targowisku na ten cel urządzonym, a określonym na przedłożonym tu planie sytuacyjnym i tylko pod stałym nadzorem lekarza weterynaryj w tym celu zaangażowanego, oraz przy ścisłym przestrzeganiu przepisów weterynaryjno-sanitarnych.

Nadesłania potwierdzenia odbioru niniejszej decyzji oczekuję do dni 14. **Wojewoda w z. Dr. Kroehl.**

Wojewoda Kielecki. (Sm. 273/8/II). Kielce, dn. 20 marca 1926 r. — W sprawie targów w Krompolowie.

Sprawozdaniami z dnia 6/XII 1925 r. L. 69906/12 i z dn. 14/I b. r. L. 69906/14 przedłożył Pan Starosta prośbę gminy Krompolów o przełożenie na poniedziałki dotychczasowych targów, odbywających się tamże co drugą środę.

Zgodnie z wnioskiem Pana oraz Wydziału Powiatowego i na zasadzie art. 31 i 32 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13/XI 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 90. p. 490) oraz okólnika (78) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3/III 1920 r. S. P. 241/2 (Dz. Urz. z dnia 25/V 1920 r. Nr. 8) zezwalam na odbywanie się targów w Krompolowie w każdy drugi poniedziałek zamiast co drugą środę.

W razie święta przypadającego w poniedziałek, ma być targ przełożony na wtorek.

Przedmiotem targów mogą być artykuły codziennej potrzeby, a w szczególności zboże i jego przetwory, nabiał, jarzyna, narzędzia rolnicze, manufaktura, wreszcie produkty kopalniane, z wyłączeniem jednak inwentarza żywego, t. j. bydła rogatego, koni, owiec i nierogacizny.

Wobec powyższego traci moc obowiązującą zezwolenie udzielone tutejszym reskryptem z d. 9/XII 1920 r. L. Sm. 1495/1/I.

Zauważam przytem, że nie znajduję dostatecznych podstaw prawnych do udzielania nadal zezwolenia na odbywanie targów zwierzęcych w Krompolowie.

Wojewoda: Manteuffel.

Wojewoda Kielecki. (Ad. 3669). Kielce, dnia 17 marca 1926 r. — Uprawnienie rządowe na zakład elektryczny w Ostrowcu.

W myśl postanowień § 11 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr. 60 z 1923 r., poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że na skutek prośby firmy „**Jadwigów**“ fabryka cegły ogniotrwałej Tomasz Głowacki w Ostrowcu z dnia 12 lutego 1926 roku, skierowanej do Ministerstwa Robót Publ. w Warszawie, w dniu 4 maja 1926 r. o godz. 12 w południe w lokalu Magistratu miasta Ostrowca nad Kamienną odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego dochodzenie w sprawie nadania wyżej wymienionej firmie uprawnienia rządowego na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej w celu zawodowego zbytu na terytorjum miasta Ostrowca nad Kamienną.

Czas trwania uprawnienia projektowany jest na 60 lat, napęd ma być trójfazowy o częstotliwości 50 okresów na sekundę i napięciu 3000/380/220 V. Przesyłanie prądu projektowane jest do punktów rozdzielczych zapomocą przewodów podziemnych, z resztą zaś zapomocą sieci napowietrznej.

Plan projektowanego obszaru zasilania, opis techniczny zakładu elektrycznego oraz projekt uprawnień rządowego są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach (Wydział Administracyjny) do dnia 1 maja b. r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie udzielenia uprawnienia rządowego na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej wyżej oznaczonej firmie należy wносить do dnia **1-go maja** pisemnie do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, a najpóźniej pisemnie lub ustnie w trakcie samego dochodzenia do przewodniczącego.

Zarzuty, żądania i zastrzeżenia wniesione po upływie oznaczonego wyżej terminu nie będą rozpatrywane.

Przewidziane w § 10 Rozporządzenia Min. Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 441) ogłoszenie zostało zamieszczone w Nr 42 Monitora Polskiego z dnia 22 lutego 1926 roku.

Wojewoda: *Manteuffel*.

Wojewoda Kielecki. (Ad. 3945). Kielce, dnia 17 marca 1926 r. — Budowa lewobrzeżnych wałów Wisły — dochodzenie wodno-prawne.

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 roku (Dz. U. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że w dniu **27 kwietnia** 1926 roku odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie budowy lewobrzeżnych wałów Wisły na terenie wsi **Pobiednik Wielki**, Pobiednik Mały, Morgi, Kozłica Węgrzynowska, Kozłica Igołomska, Odwiśle, Wawrzyńczyce w powiecie miechowskim, oraz wsi Kościelniki i Wolica w powiecie krakowskim wedle projektu zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 4-go lipca 1924 roku (L. VII/756/23).

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 13-ej po południu w mieszkaniu sołtysa wsi Morgi.

Projekt techniczny i opis przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Kierownictwie obwałowania Wisły w Igołomji, pow. miechowski do dnia **26 kwietnia** 1926 roku.

Wszelkie zarzuty i żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wносить w ciągu powyższego terminu do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie komisyjnego dochodzenia nie podniosą żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu budowli żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegają-

cych szkodzie, albowiem odszkodowanie, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wojewoda: *Manteuffel*.

Wojewoda Kielecki. (AD. 4335). Kielce, dnia 19 marca 1926 r. — Piętrzenie wody na Kamiennej przez „Zakłady Ostrowieckie“ i młyn „Gesundheit i Ska“ w Chmielowie.

Sprawozdaniem z dnia 9-go kwietnia 1924 roku L. 1078 doniósł Starostwu w Opatowie Urząd Gminny w Częstocicach, że wskutek spiętrzenia wody na rzece Kamiennej przez „Zakłady Ostrowieckie“ i młyn „Gesundheit i Ska“ w Chmielowie, woda rzeki Kamiennej podmywa groble, zalewa przylegające grunta włościan wsi Chmielów i Wodziradz, a w roku 1924 zabrała most w Chmielowie i zamuliła około 300 morgów oziminy.

Na skutek wydanych w tej sprawie przez Urząd Wojewódzki zarządzeń, Dyrekcja „Zakładów Ostrowieckich“ pismem z dnia 28 lipca 1925 r. L. 10139 zwróciła się z prośbą o zezwolenie piętrzenia wody w rzece Kamiennej do wysokości 9-58 m. względem ramy stawidłowej, której koło wynosi 12-58 m., załączając odnośne plany, obliczenia techniczne i wykaz właścicieli gruntów przylegających.

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. Ust. Nr 102, poz. 935) podaję do publicznej wiadomości, że w dniu **5 maja** 1926 r. odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie powyższej, oraz ustanowienie tymczasowego znaku wodnego przy młynie „Gesundheit i Ska“ w Chmielowie, pow. opatowskiego.

Komisja zbiera się w powyższym dniu o godzinie 12-ej w południe przy tamie piętrzącej „Zakładów Ostrowieckich“.

Plany i obliczenia techniczne urządzeń piętrzących „Zakładów Ostrowieckich“ są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Opatowie do dnia 4 maja 1926 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wносить w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Opatowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albowiem odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić. Wojewoda: *Manteuffel*.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach ogłasza, że orzeczeniem z dnia 26 listopada 1925 roku, które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziem., oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów, postanowiła: wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Miechowie w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego i obszaru scaleniowego we wsi **Chorażyce**, gm. Koniusza, pow. miechowski, zatwierdzić i obszar scaleniowy ustalić na 217,0639 ha, obejmujących 127,2422 ha gruntów ukazowych wsi Chorażyce i 89,8217 ha gruntów nabytych z majątków Chorażyce i Rzędowice przez mieszkańców wsi Chorażyce.

Prezes: *B. Sosnowski*.

Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na mocy § 30 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12 marca 1924 r. ogłasza niniejszem, że Główna Komisja Ziemska, rozpoznawszy na posiedzeniu niejawnem sprawę poprawienia wpisu dodatkowego do tabeli likwidacyjnej wsi **Laskowa**, gm. Wodzisław, powiatu jędrzejowskiego, w przedmiocie dobrowolnej likwidacji serwitutów rzeczonoj wsi, orzeczeniem z dnia 30 października 1925 r. postanowiła: 1) uznać wpis dodatkowy do tabeli likwidacyjnej wsi Laskowa, gm. Wodzisław, pow. jędrzejowskiego, wniesiony na zasadzie decyzji b. Centralnej Komisji do spraw włościańskich z dnia 23 stycznia 1869 r. w przedmiocie likwidacji serwitutów za ulegający poprawieniu przez dodanie słów: „drzewa na reperację sprzętów gospodarskich“ po słowach: „drzewa na reperację budynków“, 2) zezwolić Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach na powzięcie orzeczenia o poprawieniu tabeli likwidacyjnej wsi Laskowa w trybie art. 215—217 ust. org. włośc. zgodnie z p. 1 niniejszego orzeczenia.

Prezes: *B. Sosnowski*.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Ignacemu Nowickiemu z Miechowa — jednym autobusem na linjach: Miechów — Charsznica (8 km.) Miechów — Michałkowice (31 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 14
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. „ 0.3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Miechowa . o godz. 7.00 do Michałowic,
„ z Michałowic o „ 18.30 do Miechowa,
„ z Miechowa . o „ 3.30, 10.50, 16.50, 18.50,
23.20 do Charsznicy,
„ z Charsznicy o „ 5.00, 11.00 17, 19.00,
0.00 do Miechowa.

Janowi Gromanowi z Kielc — trzema autobusami i jednym samochodem lekkim m. f. „Raf“ na linii Kielce — Busk (50 klm.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. autobusem gr. 16
samochodem lekkim „ 20

za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. - autobus. „ 0.3
samochodem lekkim „ 0.4

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie autobusem.

Bagaż do 7 kg. wagi przewozi się bezpłatnie samochodem lekkim.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o godz. 8 i 15.30 do Buska,
„ z Buska o „ 11.50. i 18.30 do Kielc.

Edwardowi Czerwińskiemu z Kielc, ul. Hipoteczna Nr. 30, — dwoma samochodami autobusami na linjach: Kielce — Busk (50 km.) jednym autobusem stale i drugim w sezonie od 1. V. do 1. IX., a na linii Kielce — Słowik (7 klm.) tylko w niedzielę i święta po południu obydwooma samochodami.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 18
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. „ 0.5

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc . . o godz. 8.00 do Chmielnika,
„ z Chmielnika o „ 9.45 do Buska,
„ z Buska . . o „ 11.30 do Chmielnika,
„ z Chmielnika o „ 12.35 do Kielc.

Od 1 maja do 1 września w niedzielę i święta: odjazd z Kielc o godzinie 15. do Słowika, następnie w półgodzinnych odstępach (tam i z powrotem) aż do godziny 22.00.

Szymonowi Weilowi z Miechowa — jednym autobusem na linjach: Miechów — Charsznica (st. Miechów) (8 klm.) i jednym autobusem na linii Miechów — Kraków (41 klm.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 klm. „ 0.5

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Miechowa m. o g. 3.30, 9.30, 12.00, 16.30,
19.00, 22.00, 23.30 do Charsznicy (st. Miechów),
odjazd z Charsznicy (st. Miechów) bezpośrednio po każdym pociągu do miasta Miechowa,
odjazd z Miechowa m. o godz. 7.00 do Słomnik,
„ ze Słomnik o godz. 7.50 do Krakowa,
„ z Krakowa, ul. Miodowa o g. 17.30 do Słomnik,
„ ze Słomnik o godz. 18.50 do Miechowa.

Janowi Barańskiemu z Kielc — jednym autobusem na linjach: Kielce — Busk (50 klm.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. I klasą . . .	gr. 12
II klasą . . .	10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . .	0.1
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.	

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc . . o godz. 8.30 do Chmielnika,	
„ z Chmielnika o „ 10.45 do Buska,	
„ z Buska . . o „ 14.00 do Chmielnika,	
„ z Chmielnika o „ 15.15 do Kielc.	

Józefowi Zdankiewiczowi i Kazimierzowi Skrzypczykowi z Miechowa — dwoma autobusami na linjach: Miechów — Kraków (41 klm.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 klm.	gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 klm. . .	0.3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.	

Rozkład jazdy:

odjazd z Miechowa . o godz. 7.00 do Krakowa	
„ z Krakowa . o „ 17.00 do Miechowa	

Stanisławowi Głęgołowi i Joskowi Grudniakowi z Radomia — dwoma autobusami na linjach: jednym na linii Radom — Przytyk (20 klm.) drugim na linii Radom — Opoczno (75 klm.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 klm.	gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 klm. . .	0.6
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.	

Rozkład jazdy:

- I) odjazd z Radomia o godz. 17.00 do Przytyka,
 „ z Przytyka o g. 7.00 do Radomia, z zatrzymaniem się we wsi Zakrów,
 II) odjazd z Radomia . o godz. 8.00 do Przysuchy,
 „ z Przysuchy o „ 10.00 do Opoczna,
 „ z Opoczna . o „ 13.00 do Przysuchy,
 „ z Przysuchy o „ 15.00 do Radomia.

Dla przedsiębiorstwa zaprzęgowego **Joskowi Friedmanowi z Chmielnika** — trzema powozami (landami) na linjach: Kielce — Chmielnik — Busk (50 klm.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km.	gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . .	0.25
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.	

Rozkład jazdy:

odjazd z Buska . . o g. 5.00, 13.00 do Chmielnika,	
„ z Chmielnika o g. 8.00, 16.00 do Kielc,	
„ z Kielc . . o g. 9.00, 15.00 do Chmielnika,	
„ z Chmielnika o g. 16.00, 20.00 do Kielc.	

Bronisławowi Zyfartowi z Ogrodzieńca — dwoma autobusami na linjach: Szczekociny — Pilica — Zawiercie (50 klm.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km.	gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . .	0.3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.	

Rozkład jazdy:

odjazd ze Szczekocin o g. 6 i 16 do Pilicy,	
„ z Pilicy . . o g. 8.10, 18.10 do Zawiercia,	
„ z Zawiercia o g. 14.00, 20.30 do Pilicy,	
„ z Pilicy . . o g. 15.10, 21.40 do Szczekocin.	

Aleksandrowi Potokowi z Będzina, ul. Modrzejska 44. trzema autobusami na linjach: Dąbrowa Górnicza — Będzin — Sosnowiec (16 klm.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km.	gr. 0.7
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . .	0.3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.	

Rozkład jazdy:

odjazd z Będzina o godz. 6.00, 7.50, 9.50, 11.30, 13.10, 14.50, 17.00, 18.40, 20.20, 22.00 do Sosnowca,	
odjazd z Sosnowca o g. 6.30, 8.40, 10.20, 12.00, 13.40, 14.40, 17.00, 18.40, 20.20, 22.00 do Będzina,	
odjazd z Będzina o g. 7.00, 9.10, 10.50, 12.20, 14.10, 16.10, 17.50, 19.30, 21.10 do Dąbrowy Górnej,	
odjazd z Dąbrowy Górnej o g. 7.20, 9.30, 11.10, 12.40, 14.30, 16.30, 18.10, 19.50, 21.30 do Będzina.	

Wojewoda: *Manteuffel*.

Starostwo Iłżeckie w Wierzbniku **unieważnia poświadczenie obywatelstwa polskiego** wydane dnia 3-go stycznia 1925 r. za Nr. 14396 **Nusymowi Dawidowi Rozenperłowi**, urodzonemu 1866 roku w osadzie Kazanów, gm. Miechów, pow. iłżeckiego.

Wydział Cywilny Sądu Okręgowego w Sosnowcu na mocy art. 4 Rozporządzenia z dnia 11-go lutego 1842 roku (Dz. Pr. XXIX/23) wzywa niniejszem sukcesorów zmarłej Ludwiki Piotrowskiej, jej wierzycieli oraz inne osoby zainteresowane do zgłoszenia swych praw do majątku po niej pozostającego w Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Sosnowcu w ciągu 6-u miesięcy od daty wydrukowania pierwszego obwieszczenia. (Sprawa Z. 393/22). (3—2)

Kielecka Komisja do badania zmian kosztów utrzymania na posiedzeniu swem ustaliła, że koszt utrzymania dziennego rodziny złożonej z 4-ch osób zmniejszył się w miesiącu lutym 1926 roku, w porównaniu z miesiącem styczniem tegoż roku, o 0.02 %.

Przewodniczący Komisji:

Inspektor Pracy IV Okręgu w z. *Oszczakiewicz*.

OGŁOSZENIA.

Kaznowska Marja, nauczycielka Gimnazjum im. bł. Kingi w Kielcach, ogłasza o skradzeniu legitymacji urzędniczej, wydanej na rok 1926 przez Okręgowe Kuratorjum Szkolne Warszawskie.

Majcher Czesław z Bąkowca, gm. Sieciechów, pow. kozienickiego, zgubił pozwolenie na broń i kartę łowiecką, wydaną przez Starostwo kozienickie. (3—1)

Szczur Stanisław, posterunkowy Policji Państw., zgubił legitymację służbową Nr 2892, wydaną przez Okr. P. P. Kraków.

Komisariat Policji Państwowej na stacji kolejowej Skarżysko ogłasza o zniszczeniu legitymacji służbowej Nr 319/B, wydanej przez Komendę Policji P. III Okręgu w Kielcach na imię **Władysława Bałachni**.

Alter Beer Belfer z Wodzisławia zgubił dowód osobisty Nr 50974, wydany dnia 22 czerwca 1923 r. przez Starostwo jędrzejowskie za Nr. 1070/1.

Sowiński Józef z Blanowic, gminy Kromolów, zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne, wydane przez Dowództwo 11 p. p.

Dębski Józef z Brodów, gm. Styków, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo iłżeckie w dniu 14 lipca 1923 r.

Znojkwiczówna Tekla z Secemina, powiatu włoszczowskiego, ogłasza o zagubieniu dowodu osobistego, wydanego przez Starostwo włoszczowskie dnia 24 października 1923 r.

Chrobak Franciszek, posterunkowy Pol. Państw. w Radomiu, zgubił legitymację służbową Nr 2524-b, wydaną przez Okr. Komendę P. P. w Kielcach.

Jasiński Bolestaw, nauczyciel z Miąsowy, gm. Brzegi, pow. jędrzejowskiego, ogłasza o zagubieniu legitymacji urzędniczej, wydanej przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego na rok 1925.

Kozak Józef, post. Pol. Państw. w Klimontowie, ogłasza o zagubieniu legitymacji służbowej Nr 2982, wydanej przez Okr. Kom. Pol. Państw. w Kielcach.

Kochalewiczówna Helena, nauczycielka we wsi Gacki, pow. stopnickiego, zgubiła legitymację urzędniczą, wydaną dnia 1 stycznia 1923 r.

Kaletówna Helena, nauczycielka z Zawiercia, zgubiła legitymację nauczycielską Nr 15261, wydaną przez Okręg. Kuratorjum Szkolne Warszawskie dnia 1 września 1921 roku.

Jakób Dutkiewicz z Pierzchnicy, gm. Drugnia, pow. stopnickiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Busku za Nr. 328/25. (3—3)

Szwarcztajn Stanisław, dyr. Tow. Akc. Kłuczewskiej fabryki papieru w Kluczach, (pow. olkuski), ogłasza o zagubieniu pozwolenia Nr 363 kategorja II-A na prawo jazdy samochodem Nr KL. 2348, oraz kartę rejestracyjną marki „Austro-Daimler“, wydaną przez Okr. Dyr. Robót Publ. w Kielcach na rok 1926. (3—2)

Joskowicz Szapsia z gm. Przysucha, pow. opoczyńskiego, zgubił w miesiącu sierpniu 1925 r. kartę powołania, wydaną przez przewodniczącego Komisji P. K. U. Końskie, którą unieważnia się. (3—2)

Oziębłowski Bolestaw, st. posterunkowy Policji Państwowej w Będzinie, zgubił legitymację służbową Nr 600, którą unieważnia się. (3—2)

Ślusarczyk Jan, posterunkowy P. P. w Będzinie, zgubił legitymację służbową Nr 1319, wydaną przez Wojew. Komendę Pol. Państw. w Kielcach. (3—3)

Mordka Mendel Sztajnowicz z Opoczna zgubił w lutym 1924 r. tymczasowy dowód osobisty, świadectwo urodzenia i zaświadczenie o demobilizacji. Powyższe dokumenty unieważnia się. (3—3)

Goldberg Lipa z Radomia, ur. 1898 r., zgubił dowód osobisty Serja A. Nr 872779, wydany przez Starostwo w Radomiu dnia 18-go maja 1924 roku za Nr. 20257/1907. (3—3)

Zgubiono dnia 20 stycznia 1926 r. kartę rejestracyjną wozu automobilowego marki Ford K. L. 2343, wydaną na rok 1926 przez Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Kielcach na imię **Piotra Urbańczyka** z Dąbrowy Górniczej. (3—3)

Porada Piotr, posterunkowy P. P. w Kazimierzu, pow. będzińskiego, ogłasza o skradzeniu legitymacji służbowej Nr 346, wydanej przez Powiat. Komendę P. P. w Rzeszowie. (3—2)

Żmijewski Franciszek, posterunkowy Policji Państwowej w Osieku, pow. sandomierskiego, zgubił legitymację służbową Nr 279 b, wydaną przez Okręgową Komendę Policji Państw. (3—3)

Jakób Uszer Lemel Ejbuszyc z Chęcin, pow. kieleckiego, zgubił książeczkę wojskową oraz dowód osobisty, wydane przez Powiatową Komendę Uzupełnień i Starostwo w Kielcach. (3—3)

Bojas Stanisław z Krasocina, pow. włoszczowskiego, ogłasza o spaleniu się jego książeczki wojskowej, wydanej przez D-two 27 p. p. w Częstochowie w roku 1923. (3—3)

Magistrat m. Jędrzejowa ogłasza o zagubieniu w dniu 30 stycznia 1926 r. dowodu demobilizacyjnego, wydanego przez szwadron uzupełniający w Wilnie na imię **Jacha Stanisława**, rezerwisty 1898 roczn. z Jędrzejowa. (3—2)

„HUTA BANKOWA“ w Dąbrowie Górniczej (Polska).

40.000.000 franków.

30 czerwca 1925 r.**STAN BIERNY.**

		Franki francuskie
KAPITAŁ ZAKŁADOWY:		
154.000 akcji zakładowych	38.500.000—	
6.000 akcji amortyzowanych i zamienionych na akcje użytkowe	<u>1.500.000—</u>	40.000.000.—
160.000 akcji.		
AMORTYZACJE i KAPITAŁY ZAPASOWE:		
Premium od akcji emitowanych w 1913 r.	3.040.028·43	
Amortyzacja nieruchomości, urządzeń przemysłowych, ma- szyn, narzędzi	13.632.694·92	
Kapitał zapasowy ustawowy	4.000.000—	
Kapitał zapasowy na dywidendy	1.904.660·75	
Nadzwyczajny kapitał zapasowy (art. 41 ust.)	95.787·63	
Kapitał rezerwowy na wątpliwe wierzytelności i na nowe roboty	1.333.333·33	
Kapitał rezerwowy na nieprzewidziane okoliczności	<u>15.833.333·33</u>	39.839.838·39
Dostawy i akcepty	1.483.597·30	
Robocizna i różni wierzyciele	18.448.901·60	
Dywidenda za rok sprawozdawczy 1922—1923	53.500—	
„ „ „ „ 1923—1924	<u>182.400—</u>	20.168.398·90
Zyski i straty z roku sprawozd. 1923—1924 (pozostałość)	259.665·35	
„ „ „ „ 1924—1925	<u>8.097.104·74</u>	8 356.770·09
Franki francuskie		<u>108.365.007·38</u>

TOW. AKC. ZAKŁADÓW HUTNICZYCH
„HUTA BANKOWA“.

T-wo Akcyjne Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa“ w Dąbrowie Górniczej (Polska).

Ogólne Zebranie Akcjonariuszów w dniu 23-go grudnia 1925 roku.

SPRAWOZDANIE

Komisji Rewizyjnej z rachunkowości za rok sprawozdawczy 1924 — 1925.

P. P.

Na Ogólnym Zebraniu w dniu 20 grudnia 1924 roku Panowie raczyli polecić nam sprawdzenie rachunkowości za rok sprawozdawczy 1924 — 1925 i przygotowanie, stosownie do przepisów, sprawozdanie o stanie Towarzystwa, inwentarzu i bilansie, przedstawionych przez Radę Zarządzającą.

Obecnie zdajemy Panom sprawę z wykonania tego polecenia.

Sprawdziliśmy dokładność rachunków i ich zgodność z bilansem i rachunkiem „Straty i Zyski“.

Bilans, który Panom przedstawiono, zeztawiony został we frankach francuskich. W porównaniu z bilansem z roku poprzedniego, przedstawia on ogółem zmniejszenie o 33.750.100.73 franków, wynikające ze zmniejszenia kapitału zakładowego, zgodnie z decyzją Ogólnego Zebrania nadzwyczajnego z dnia 22 stycznia 1925 roku.

Główne zmiany, jakie mamy zaznaczyć, zaszły w następujących pozycjach:

AKTYWA.

„Nieruchomości“ powiększyły się o sumę Fr. 5.074.995·10
wskutek nowych budowli i zakupu narzędzi.

W pozycji „Kasa i Bankierzy“ znajdujemy zmniejszenie o Fr. 39.229.997·62
będące skutkiem wypłat w związku z wyżej wspomnianą redukcją kapitału zakładowego.

„Wartości w portfelu“ zmniejszyły się o Fr. 3.286.344·02
skutkiem sprzedaży akcji „Skoda“. Oszacowanie innych wartości pozostało w takiejże wysokości jak w poprzednim bilansie.

Akcje Banku Polskiego pozostają bez zmiany w sumie Fr. 1.043.624·10

Pozycja „Dłużnicy“, która wynosiła sumę Fr. 16.996.960·94
powiększyła się o Fr. 3.875.276.52 z powodu ogólnego stanu rynku polskiego i wynikających stąd warunków handlowych.

Pozycja „Zapasy i wyroby gotowe“ nie przedstawia znaczniejszych zmian.

PASSYWA.

„Kapitał Zakładowy“ został zmniejszony do sumy Fr. 40.000.000·00
na mocy postanowienia Ogólnego Zebrania nadzwyczajnego z dnia 22 stycznia 1925 roku.

W myśl uchwał powziętych na tym Zebraniu oraz na Zebraniu z dnia 20 grudnia 1924 r. „Kapitał zapasowy ustawowy“ został zmniejszony do Fr. 4.000.000·00

a „Kapitał rezerwowy na nieprzewidziane okoliczności“ podniesiony do „ 15.833.333·33

Pozycja „Amortyzacja“ wykazuje powiększenie o „ 2.753.187·52
dotyczące roku obrachunkowego, za który składamy sprawozdanie.

Pozycja „Dostawcy i akcepty“ nie uległa poważnej zmianie; zaś pozycja „Robocizna i różni wierzyciele“ powiększyła się o Fr. 1.129.653·14 odpowiadającą w przybliżeniu kwocie niepodniesionej jeszcze przez akcjonariuszów z części zredukowanego kapitału zakładowego.

Po potrąceniu wszystkich wydatków i kosztów przyznanych za nieodzowne, po odliczeniu przewidywanem w art. 41 Ustawy na rzecz Rady Zarządzającej, czysty zysk z roku sprawozdawczego 1924 — 1925 wynosi Fr. 8.097.104·74

Pozostałość z poprzednich lat „ 259.665·35

Cała przeto suma zysków rozporządzalnych wynosi „ 8.356.770·09

Rada Zarządzająca proponuje Panom podzielić tę sumę w sposób następujący:

Procenty 5⁰/₀ od 154.000 akcji zakładowych, czyli wskutek dat oznaczonych na Ogólnem Zebraniu nadzwyczajnem z dnia 22 stycznia 1925 roku na wypłaty po fr. 22·25 od akcji Fr. 3.426.500·00

Dywidenda po fr. 27·75 od 160.000 akcji „ 4.440.000·00

Do przeniesienia na rok następny „ 490.270·09

Razem jak wyżej „ 8.356.770·09

Wzywamy Panów do zatwierdzenia rachunkowości z roku sprawozdawczego 1924 — 1925 i bilansu na dzień 30 czerwca 1925 w takim stanie, w jakim zostały Panom przedstawione, i o uchwalenie podziału zysków proponowanego przez Radę Zarządzającą.

Paryż, dnia 28 listopada 1925 r.

Członkowie Komisji Rewizyjnej

podpisali: *J. Roederer i G. la Masne.*

WYCIĄG Z PROTOKUŁU

Ogólnego Zebrania Zwyczajnego z dnia 23-go grudnia 1925 roku.

.....
.....
Ponieważ nikt już nie zabiera głosu, Pan Prezes poddaje pod głosowanie wnioski do zatwierdzenia przez Ogólne Zebranie.

1-e Postanowienie.

Ogólne Zebranie akcjonariuszów zatwierdza sprawozdanie Rady Zarządzającej, jak również wszystkie propozycje i wszystkie widoki, które się w nim zawierają lub które z niego wynikają.

Ogólne Zebranie na zapytanie oświadcza jednogłośnie, za pomocą podwójnego głosowania, iż uchwala to postanowienie.

2-e Postanowienie.

Ogólne Zebranie zatwierdza we wszystkich szczegółach, ze wszystkimi odliczeniami i amortyzacjami, rachunki z roku sprawozdawczego 1924-1925 i bilans w dniu 30 czerwca 1925 r. w takim stanie, w jakim zostały przedstawione przez Radę Zarządzającą i sprawdzone przez Komisję Rewizyjną z roku 1924-1925.

Ogólne Zebranie na zapytanie oświadcza jednogłośnie, za pomocą podwójnego głosowania, iż uchwala to postanowienie.

3-e Postanowienie.

Ogólne Zebranie akcjonariuszów zatwierdza podział sum rozporządzalnych, pochodzących z zysków roku sprawozdawczego 1924-1925 i z pozostałości z roku poprzedniego, w takiej postaci, w jakiej został zaproponowany przez Radę Zarządzającą: określa dywidendę po 50 franków od akcji zakładowej i po 27.75 franków od akcji użytkowej; dywidenda będzie płatna w dwóch równych ratach poczynając od dnia 15 stycznia i 15 lipca 1926 r.

Podatki od tej dywidendy, należne Skarbowi Francuskiemu, łącznie z podwyższeniem stopy podatkowej za rok 1925, wynikającej z ustawy z dnia 4 grudnia 1925 r. obniżają akcjonariuszów.

Ogólne Zebranie na zapytanie oświadcza jednogłośnie, za pomocą podwójnego głosowania, iż uchwala to postanowienie.

.....
.....
Ponieważ porządek dzienny został wyczerpany, Pan Prezes zamyka posiedzenie o godzinie 11-ej minut 45 przed południem.

Sekretarz:
podpisał: *R. Huet.*

Prezes:
podpisał: *J. Chanove.*

Skrutatorzy:
podpisali: *Marcuard*
Meyer
Borel
Sorbe i Co
Massiot

Za zgodność:

Paryż, dnia 24 grudnia 1925 r.
Towarz. Akc. Zakładów Hutniczych
„HUTA BANKOWA“.

Prezes Rady Zarządzającej,
Administrator Delegowany:
(—) *J. Chanove.*

Za zgodność:

TOWARZYSTWO AKC ZAKŁADÓW HUTNICZYCH
„HUTA BANKOWA“.

Za Dyrektora (*podpis nieczytelny*).